

Barcelona després de la festa

Dos subgèneres semblen destinats a triomfar aquest Sant Jordi: la ucronia i la distopia. La ucronia es basa en el “*what if*”, és a dir, desenvolupa una història alternativa a partir d’una diferència substancial esdevinguda en el passat: què hauria passat si al segle XIII Pere el Catòlic d’Aragó hagués vençut el rei francès Felip II? Què hauria passat si Franco hagués perdut la guerra? La distopia, en canvi, situa una societat en el futur. És el cas d’*Un món feliç*, *La taronja mecànica*, *V de Vendetta*... Ni la ucronia (que sol ser millor que el passat) ni la distopia (que sol ser pitjor que el present) resulten escapistes, al contrari. En aquests moments d’incertesa, són ficcions útils per reflexionar sobre l’ara i aquí.

El poeta i novel·lista David Castillo (Barcelona, 1961) acaba de publicar a Empúries una contribució al subgènere distòpic titulada *Barcelona no existeix*. Situada entrat el segle XXI, després de la desvertebració del sistema bancari, la Barcelona de la novel·la ha fet fallida. La família ha estat substituïda per la prostitució, els carrers són plens de delinqüents i policies corruptes. La milícia juvenil, en mans d’un nen de nou anys, ataca els barris centrals, desproveïts de tot excepte misèria i violència.

Castillo no construeix minuciosament la societat ni la trama, sinó que hi situa un periodista septuagenari i, acompanyant-lo en les seves deambulacions, dona pinzellades d’ambient: bars, festes, cases, la redacció d’un diari... *Barcelona no existeix* no és una crítica social, ni un *pulp* intranscendent, sinó una barreja d’humor i sarcasme que inclou un corpus de sentències perfectament tuitables: “El periodisme té tan poca sintonia amb la realitat com l’àcid lisèrgic”, “El problema és que ningú sabia qui era Proudhon o Engels, ni tan sols Bob Marley o Bob Dylan.”

‘Blade runner’ és utilitzada per David Castillo per ambientar la novel·la *Barcelona no existeix* ARXIU

Distopia al 2050

Castillo trenca la línia de les seves novel·les anteriors i avança cap a una novel·la de ciència-ficció, que connecta en molts aspectes amb la Barcelona dels segles XVIII i XIX, especialment en les descripcions d’ambients, rescatats de cronistes com Víctor Balaguer o Conrad Roure. Uneix J.G. Ballard, William Gibson i P.K. Dick en un homenatge a l’estètica *Blade runner*.

A la Barcelona de Castillo hi cau la pluja persistent de *Blade runner* i hi predomina el feixisme *steampunk* de *Children of men*. Pel que fa als polítics, “l’endogàmia els havia convertit en una tribu macilenta i decrepita”. El protagonista no enyora la poesia, sinó els productes frescos, i sobretot els anys en què era jove i els diaris pagaven. Si a les novel·les anteriors de Castillo —situades en el passat recent— hi tenien un paper important els projectes, l’amor i l’amistat, a *Barcelona no existeix* l’objectiu és tan sols sobreviure, si pot ser amb ajuda d’alguna droga de qualitat. A la novel·la l’estàtua de Colom encara es manté dreta, però sense braç: ja no apunta enlloc. *

ELSMÉS VENUTS

FICCIÓ

▲▼ 1 **L'ALTRA**
Marta Rojals
Editorial: La Magrana

▲ 2 **LA TERAPEUTA**
Gaspar Hernández
Editorial: Columna

▲ 3 **PRIMAVERA, ESTIU, ETCÈTERA**
Marta Rojals
Editorial: La Magrana

▼ 4 **QUAN EN DÈIEM XAMPANY**
Rafel Nadal
Editorial: Columna

▲ 5 **FARÉ TOT EL QUE TU VULQUIS**
Iolanda Batallé
Editorial: Columna

▲ 6 **VICTUS**
Albert Sánchez Piñol
Editorial: La Campana

NO-FICCIÓ

▲▼ 1 **LA UTILITAT DE L'INÚTIL**
Nuccio Ordina
Editorial: Quaderns Crema

▲ 2 **ANATOMIA D'UN DESENGANY**
Germà Bel
Editorial: Destino

▲ 3 **LA GUERRA DE 1714**
Joaquim Albareda i Joan Esculies
Editorial: Pòrtic

▲ 4 **TESTIMONI DE CÀRREC**
Joaquim Nadal
Editorial: Proa

▲ 5 **17:14 L'HORA DEL POBLE**
Anna Rosenfeld
Editorial: Ara Llibres

▼ 6 **LA FRONTERA INVISIBLE**
Kilian Jornet
Editorial: Ara Llibres

